

Iarna - Rezumat

Vasile Alecsandri este creatorul pastelului in limba romana si unul dintrte reprezentantii sai de seama. El a infatisat prin pastelurile sale diferite peisaje intre care tinutul Mircestilor, fenomene ale naturii sau munci agricole.

In stransa legatura cu aspectele infatisate, poetul si-a exprimat direct propriile sentimente, realizand numeroase imagini artistice cu ajutorul figurilor de stil. Prima nota caracteristica pastelului, descrierea unui aspect din natura, se intalneste si in poezia "Iarna", deoarece poetul zugravesce o imagine de ansamblu a naturii coplesite de ravagiile iernii, peisajul fiind insuflat, in final, de aparitia soarelui. El are in vedere toate fenomenele specifice unui anotimp: zapada abundenta, frigul ("flori de gheata" si permanenta ninsorii in timp si spatiu caci ninge continuu ("Ziua ninge, noaptea ninge, dimineata ninge iara!")), iar intinderile s-au imbracat in haina alba a iernii ("cu o zale argintie se imbraca mandra tara"). Peisajul pustiu ("Pe-ntinderea pustie fara umbre fara drum/ Se vad salele pierduce sub clabucii albi de fum") se insuflteste odata cu aparitia soarelui care "straluceste si desmiarda oceanul de ninsoare".

Ca in orice pastel in stransa legatura cu aceste aspecte deschise, poetul exprima direct propriile sentimente. Astfel, la inceput, el pare uimit, infiorat in fata spectacolului mare, fantastic, dar ciudat al iernii. Apoi, cand ninge in permanenta si iarna devine atot puternica in timp si spatiu, isi fac loc sentimentele de neliniste, de teama, care se transforma mai tarziu intr-o puternica stare de incordare intr-o senzatie de halucinatii, izvorate din neputinta de a se impotrivi ravagiilor iernii. Registrul afectiv se schimba insa odata cu aparitia soarelui, cand sunt exprimate bucuria, satisfactia, dragostea de viata care inlocuiesc incordarea si teama de pana acum. Aceste sentimente zugravesce si prezenta eului liric, iar natura personificata pare a-i relua starile sufletesti.

Fiind un pastel, deci, implicit, o descriere literara si in poezia "Iarna" sunt prezente imaginile artistice intre care predomina cele vizuale. Peste tot este prezentata culoarea alba in toate nuantele ei, de la cenusiul fumului care iese in "clabuci albi" pana la albul stralucitor al soarelui si al "oceanului de ninsoare", unde argintiul pur se imbina cu auriul estompat. Asa se si explica faptul ca figura de stil cel mai des folosita in descrierea peisajului este epitetul cromatic: "fluturi albi", "umeri dalbi", "zale argintie", "clabuci albi" etc., caruia i se adauga comparatiile "ca un roi de fluturi albi", si "ca fantasme albe", sporindu-se astfel senzatiile de potop hibernal halucinant

In finalul poeziei apare si o imagine auditiva (clinetul zurgalailor), de o rara delicatete, care vine sa rupa monotonia vizualului, al albului care domina. Aceasta imagine este realizata prin intermediul epitetului personificator "voios", antepus verbului determinat ("voios rasuna"). Datorita acestor imagini predominant vizuale, poezia apare ca o veritabila pictura, iar prin dimensiunile peisajului descris si prin alegorizarea iernii, ea devine ca un adevarat tablou in versuri.

Dupa cum se observa din cele aratate anterior, prin caracterul ei descriptiv, prin exprimarea directa a sentimentelor si prin realizarea unor impresionante imagini artistice, poezia "Iarna" are toate

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

notele definatorii ale unui pastel, ilustrand in mod stralucitor aceasta specie literara. Lui i se alatura in sa si alte pasteluri din creatie lui Vasile Alecsandri, la fel de realizate artistic, in care poetul isi dezvaluie admirabila bogatie sufleteasca.